

איצרות הגנבי"ה

העלוך השבועי לאנ"ש יעבך

0010

ד' אדר א' התשפ"ב
 הפטרה : והי נתן חכמה
 ברכת הלבנה : ליל ד'
 שובבי"ם : שבוע ד'
 שנה : מעוברת שמיטה
 פורים : 40 ימים
 "הצילני מקליפת המן עמלק"

שבת תרומה
 הדלקת נרות : 16:52
 כניסת השבת : 16:57
 שקיעה החמה : 17:17
 הנץ החמה : 06:39
 צאת השבת : 17:49
 צ.ש לר"ת : 18:23

אוצר היראה, התבודדות ל"ט (ליקוה"ל הל' נחלות ד', י-כ'). "ואת המשכן תעשה" (שמות כ"א, א')

צריך האדם להרבות בתפלה מאד מאד כל ימי חייו. ואפילו כשרואה שמתפלל הרבה ואינו נענה, והתאוות והבלבולים מתגברים עליו בכל פעם ביותר, אף על פי כן אל יטעה שתפלותיו הם לריק, חס ושלום, רק ידע ויאמין שאין שום דיבור נאבד לעולם, וכל תפילה ושיחה בינו לבין קונו עושה רושם, והצדיקי אמת מלקטים כל אלו התפילות והשיחות, ובונים מהם בנינים נפלאים, בחינת בנין המשכן. וצריך כל אחד להתחזק הרבה בתפילה ושיחה תמיד, יהיה איך שיהיה, עד אשר על-ידי ריבוי התפלות יהיה נשלם הבנין בשלמות, ואז יכמרו רחמיו יתברך ויקרב אותו בשלמות, וישוב אל ה' וירחמהו. אך אף על פי כן, כשיהיה לו איזה ישועה, אל יטעה שעל ידי תפילותיו ומעשיו הטובים פעל זאת, רק ידע שהכל רק בחסדו יתברך. ואף על פי שאנו יודעים שאי אפשר לנו לפעול הישועה השלמה בתפלתנו לבד, אף על פי כן אנו צריכין לעשות את שלנו, להרבות בתפלה בכל כוחנו, ואז יכמרו רחמיו יתברך ויעשה בחסדו ויושיענו בקרוב למען שמו. וגם זה בכלל מה שמבואר במקום אחר, שצריכין בתפלה להיות קולע אל השערה ולא יחטיא, היינו שלא יטה לימין או לשמאל, היינו שלא יטעה, חס ושלום, שהתפילות הן לריק, חס ושלום, מחמת שזה כמה שצועקים ואינם נושעים, שזה בחינת נוטה לשמאל; וכן אל יטעה לומר, מה לנו להרבות בתפילה, מאחר שעיקר הישועה הוא רק בחסדו לבד, אם כן נסמוך רק על חסדו, שזה בחינת נוטה לימין שלא כראוי. כי באמת צריכין להרבות בתפלה מאד תמיד ולידע אף על פי כן האמת, שאין אנו ראוים לפעול בתפילתנו - כי אם בחסדו; ואף על פי כן אנו צריכין לעשות את שלנו להרבות בתפלה תמיד, והשם יתברך יעשה את שלו וימשיך עלינו חסדו למענו ויושיענו מהרה למען שמו.

הכנות לפורים.

ליקוה"ל הל' פורים א', ג'

זה ענין סעודת פורים, כי מעתה שנתתקן הדעת וזוכין לבחינת מחלקת לשם שמים, שהם בחינת הדבורים שמקבלים מן הידים, (כמו שמבאר שם). שזה בחינת מפלת המן-עמלק ומקרא מגלה, שהיא בחינת דעת של התגלות ההסתרה כנ"ל, על-כן זוכין עתה לבחינת לחם מן השמים, בחינת אכילת מן, בחינת מצה כמבאר שם. ועל-כן דיקא מצוה לאכל ולהרבות בסעודה, כי אכילת זה היום היא בחינת דעת, בחינת לחם מן השמים, בחינת מחלקת לשם שמים שהיא שלמות הדעת, (כמבאר שם). ועל-ידי אכילת סעודה זו של פורים נתתקן פגם האכילה שנהנו מסעודה של אותו רשע, שעל-ידי זה היה פגם הדעת מאד וגברה ההסתרה כנ"ל, אבל אכילה זו הוא הפך מזה, כי הוא בחינת שלמות הדעת כנ"ל. וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מגלה טז ע"ב), ליהודים היתה אורה-זו תורה. כי על-ידי עסק התורה נתגלו ההסתרות, שזהו הנס של פורים כנ"ל. וזה בחינת מתנות לאביונים, כי לפי גדל הדעת כן גדל הרחמנות, (כמו שמבאר שם). וזה בחינת הצדקה של מתנות לאביונים שזוכין לרחמנות על-ידי הדעת, גם צדקה הוא בחינת שלום, בחינת מרבה צדקה מרבה שלום. וכל זה תלוי בשלמות הדעת, שעל-ידי זה נתרבה הרחמנות והשלום, (כמו שמבאר שם, עין שם). ועל-כן שולחין אפלו לעשירים משלוח מנות, הכל בשביל כדי להרבות השלום מאד, מאחר שזכו לדעת גדול מאד כנ"ל, גם על-ידי צדקה מכניעין מלכות המן-העמלק שהוא כנגד מלכות דקדשה ומתגבר בתאות עשירות, (כמו שמבאר שם במאמר הנ"ל), ועל-ידי הצדקה מכניעין התאות העשירות, כמו שמבאר במאמר "אשרי העם" בסימן יג:

ליקוה"ל הל' השכמת הבוקר א', ד'.

"זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני" (שמות כ"ה, ד')

כי המשכן נבנה מכל הטוב שנתברר מכל אחד מישראל, שזהו בחינת (שמות כ"ה) זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני וכו' שהביא כל אחד ואחד כפי הנקדה טובה שלו כי זהב וכסף ונחשת ותכלת וכו' הם בחינת הגוהין עילאין, שהם בחינת הטוב שיש בכל אחד מישראל, שזהו בחינת ישראל אשר בך אתפאר, שהם כלולים מגוהין סגיאין, היו הנקדות טובות שיש בכל אחד מישראל נקדה טובה אפלו בהפחותים שבהם מה שאין בחברו, כמבאר במקום אחר (ל"ד ח"א) והשם יתברך מתפאר בהם כנ"ל וזה בחינת הגוהין היו בבית המקדש והמשכן בחינת זהב וכסף וכו' שהביא כל אחד מנדבת לבו הטוב, כי שם היו כלולים כל הנקדות טובות, שהם בחינת גוהין עילאין שיש בכל אחד מישראל, ועל-כן אחר מעשה העגל שאז הצרך משה לחפש ולמצא הנקדות טובות שיש בכל אחד מישראל כנ"ל, על-כן אז דיקא נצטוו על מלאכת המשכן, כי המשכן נבנה מזה מנקדות טובות הנ"ל כנ"ל וזהו, שחורה אני-במעשה העגל, ונאוה אני-במלאכת המשכן הינו בנקדות טובות שאני מוצא בעצמי, שהם בחינת מלאכת המשכן כנ"ל.

העלוך שנתן נבונה. אין לקרוא בשעת התפילה.

